



פרשת שלח לך

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com



מאמר
ראש הישיבה

לשמוע את הצעדים של המשיח

מתקבלת.

אל תגיד "אבל ביקשתי מתנת חינוך, אבל אמרתי תודה..." - נכון, אמרת תודה בפה, אבל בלב חשבת שמוגיע לך. והראיה לכך היא שכאשר אתה לא מקבל - אתה מתלונן. זו ראייה לכך שאתה חושב שמוגיע לך ושמועולם לא חשבת לבקש במתנת חינוך ושכל התודה שלך היא רק מס שפתיים.

זו הלכה וזה אפשרי

וזו הלכה פשוטה ופסוקה, וזה אומר שכל יהודי יכול לקיים אותה, כפי שנפסק בשו"ע: "תפלת דרך תחנונים, כרש המבקש בפתח". ובאותו סימן אומר השולחן ערוך דברים ברורים: "אל יחשוב: ראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתו כיוון שכיוונתי בתפילתי, כי אדרבה זה מזכיר עוונותיו של אדם (שעל ידי כך מפשפשין במעשיו לומר בטוח הוא בזכויותיו), אלא יחשוב שיעשה הקב"ה בחסדו. ויאמר בלבו: מי אני, דל ונבזה, בא לבקש מאת מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, אם לא מרוב חסדיו שהוא מתנהג בהם עם בריותיו".

ואמרת הגמרא שזה נקרא "עיון תפילה" וזו אחת משלוש עבירות שאין אדם ניצל מהן בכל יום. ומבאר רש"י: "שלאחר שהתפלל, דן בלבו שישלם לו הקב"ה שכרו ויעשה הקב"ה צרכיו וישמע תפילתו לפי שהתפלל בכוונה". והנה אמרת הגמרא שזו טעות ועבירה, ושאלו חייבים להגיע להסתכלות הנכונה שהכול זה רק מתנת חינוך ולא חייבים לנו כלום.

הדרך אל ההסתכלות הנכונה

בשביל להרגיש באמת שלא מגיע לי כלום, צריכים לשאול את עצמנו: וכי משה רבינו לא ידע כמה זכויות יש לו? וכי הוא לא ידע כמה הוא צדיק ועניו שה' מדבר איתו פנים אל פנים?

הוא ידע גם ידע, אבל משה רבינו חי כל ימי חייו בנקודת אמת עמוקה וידע: "כל מה שיש לי שייך המשיח בעמוד 3

הזכויות של כל עם ישראל לדורותיו תלויות בו ועוד ועוד. וכן אדם כזה גדול וקדוש אין בו מחשבה קטנה של "מגיע לי", לא עולה על דעתו לדרוש מה' משהו בשביל עצמו, בוודאי שלא בגשמיות, כי הגשמיות לא מעניינת את משה רבינו בכלל - אלא אפילו ברוחניות הוא מבקש אך ורק מתנת חינוך.

ונשים לב, ש"מתנת חינוך" זה לא משחק מילים, וזו לא סיסמה, ולא מילת קסם. מתנת חינוך זו הרגשה אמיתית. הרגשה אמיתית שה' לא חייב לי כלום, וגם מי אני בכלל לבקש מה', מי אני בכלל שה' יעשה בקשתי; ובכל זאת אני מאמין שהוא רחום וחנון ונותן מתנות חינוך גם למי שאינו ראוי כלל ורצונו שייבקשו ממנו ויתפללו אליו, לכן אני מבקש מתנת חינוך גמורה.

זו לא תפילה, זו תביעה

משה רבינו חי את האמת הפשוטה שה' לא חייב לו כלום, וכך גם אחרי חמש מאות וחמש עשרה תפילות לא נכנסה לו שום צל של מחשבה זרה שמוגיע לו משהו. וכל מי שיחיה את האמת הפשוטה הזאת, יוכל לזכות להתפלל ולבקש במתנת חינוך כמו משה רבינו ממשי.

כל מחשבה אחרת שאדם חושב שחייבים לו ומתערעם מדוע לא מקבל את מה שמבקש - זו מחשבה של שקר מוחלט שהרי האמת היא שאף אחד לא חייב לך כלום.

והנה, בדור הזה, מצוי מאוד לשמוע אנשים מתלוננים ומתערעמים על כך שהם מתפללים ולא נושעים, שהולכים לקברי צדיקים או עושים סגולות או אומרים תודה ולא נושעים. וזה רק בגלל שחסרה להם הנקודה הזאת. התפילה שלהם היא לא תפילה, אלא התפילה היא כולה תביעה כלפי בורא עולם: "תן לי מה שמגיע לי!" - תפילה כזאת לא

אתם מכירים את אלה שמבקשים ואומרים לך "בבקשה", אבל טון הדיבור שלהם אומר "מגיע לי"? הם למדו בגן ש"בבקשה" היא מילת הקסם, אבל הם לא למדו בגן, וגם לא אחר כך, מה המשמעות האמתית של המילה הזו.

בשבוע שעבר דיברנו על חטאי הבכיינות של דור המדבר שנבעו מההרגשה "הכול מגיע לי", מול הענווה המוחלטת של משה רבינו שתמיד הרגיש לפני ה' כעני ורש שלא מגיע לו כלום ושאינו לו שום זכויות וביקש רק מתנת חינוך - זו בקשה אמיתית. ביארנו באריכות את החוצפה והעזות של האורח שעושים אתו חסדים גדולים והוא רק מתלונן ומתערעם.

ובפרשת השבוע הזאת, שבה הבכיינות של עם ישראל מעפילה לפסגות חדשות ומביאה עליהם צרות צרורות, נשוב ונתבונן בדמותו של הרועה הנאמן שמהווה עבורנו סמל ומופת להכרה הפשוטה שה' לא חייב לנו כלום.

לכאורה אין מה להאריך בדברים כל כך פשוטים, אבל הבעיה היא שכולנו נופלים בדבר הזה. כל אחד בסתר לבו מרגיש שמוגיע לו גמול על מעשיו הטובים. אך האמת היא שאדם צריך להרגיש שלא זו בלבד שלא מגיע לו כלום על מעשיו הטובים, כי בסך הכול משמייים מזכים אותו - אלא עליו להרגיש שככל שמזכים אותו, כך הוא נעשה יותר בעל חוב לה' להודות ולהלל אותו על כל החסדים, שה' מוזכה אותו לעשות.

זו לא מילת קסם

נחזור לדמותו של משה. יהודי בן מאה ועשרים שזכה למעלה הגבוהה ביותר: נקיות מוחלטת, הרבצת תורה לכל עם ישראל, קבלת תורה משמייים, תפילות על עם ישראל במסירות נפש,

גיליון 626
י"ט סיון תשע"ט

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:12	20:30	21:04
תל אביב	19:29	20:32	21:00
חיפה	19:24	20:34	21:02
באר שבע	19:28	20:30	21:03

בס"ד בר"ה

כנס השקת המהפכה למחברים בלבד!

נותנים כח לרב ארוש

<<<

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

בכל אדם נמצא מרגל, היינו חלקים ממונו תמיד חוצים לדעת מה שאין לו חובה בידיעתם. וזה ענין מולד, הסקרנות הטבעית לחקור ולהבין, לראות ולהתבונן בדברים שהם מחוץ לתחומנו. ויש בתכונה זו היבטים חיוביים, כי הסקרנות היא שמייצרת להט ללימודים ודרכה האדם מתפתח בהרבה בחינות ואופנים.

אבל כמו שאומר הביטוי האנגלי "הסקרנות הרגה את החתול", כך צריך כל אדם לתחום את הסקרנות שלו, לשים לה גבולות, איפה הוא מוצץ ואיפה לא, אחרי מי הוא מרהרר ואיפה הוא מוכן להתבטל באמונה מוחלטת, כמו שדרשו חז"ל על הכתוב "כִּי שְׂאֵל נָא לְיָמִים רָאשֵׁינִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ, לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אֶדָם עַל הָאָרֶץ, וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה הַשָּׁמַיִם" שאם אדם רוצה לחקור את היסטוריית הייקום הוא רשאי לעשות זאת רק למין היום בו נברא אדם על הארץ, ולא במה שקדם לבריאתו, כי יעלה חרס בידו, וקרוב לוודאי שתניק תודעתו, וכן אם רוצה לדעת מה נמצא מעל השמים, לא יכול להכיל את הרעיון, לכן ישים קץ לסקרנותו וינסה להבין את מה שיש בידו.

ולא רק בתחום ידיעת השם צריכים גבולות לסקרנות, בהרבה מאד מתחומי החיים, שהרי הרבה מהנזקים שאדם מביא על עצמו מתחילים מסקרנות יתירה, נער צעיר מתחיל לעשן סיגריות מתוך סקרנות, הוא רוצה לדעת מה שהגדולים מרגישים, ואחרי עשור או שניים הוא מוצא את עצמו

שו"ת של חסד

ע"י בית הוראה-חוט של חסד

מי שקיבל על עצמו שבת מבעוד יום, האם יכול לשתות בלי קידוש, או חייב לעשות קידוש בכל אופן?

אפי' אם קיבל עליו שבת מבעוד יום אסור לו לטעום מאותו רגע שקיבל שבת. משנה ברורה (סימן רע"א סעיף קטן י"א).

אם רוצה להקדים סעודתו ולאכול קודם תפילת ערבית האם רשאי לעשות כן?

יכול לעשות כן אם מקבל על עצמו שבת, ויקדש ויאכל, ובתנאי שיהיה חצי שעה קודם זמן תפילת ערבית. משנה ברורה סימן רע"א (סעיף קטן י"א) בשם אלהי רבה. אמנם לפי דברי רבינו האריז"ל אין ראוי לעשות כן, אלא יתפלל ערבית ולאחר מכן יקדש. כף החיים (שם סעיף קטן כ"ב).

כיצד הדרך הנכונה לקחת את כוס הקידוש כדי לקדש?

על פי הקבלה המונהג הנכון שאדם אחר יתן הכוס בשתי ידיו למקדש, והמקדש יקבלנו בשתי ידיו ואח"כ יאחדנו בימינו כנגד החזה. שער הכוונות (דף ע' עמוד ד'). בן איש חי (שנה ב' בראשית כ"ט).

שמעתי שיש עניין לשים מים בין של

פנינים חסידות ברסלב

דָּבָר פֶּעַם-אַחַת מוהרנ"ת מְהַדְרֵךְ הַקְדוּשׁ שֶׁל "הַנְּעוּר בְּלִילָה", וְאָמַר אֶז בְּזֶה הַלְשׁוֹן: עוֹד מוֹהַר"ן סִיּוֹן ר"ב), וְאָמַר אֶז בְּזֶה הַלְשׁוֹן: עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׁתִּהְיֶה הַדְרָךְ הַזֶּה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים. [כְּמוֹ עֲקֻשׁוֹ הָיָה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים לְהִנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל בִּקְרָן]. וְאוֹדוֹת הַפְּתוּדִים שִׁישׁ בְּזָה, אָמַר: שֶׁעַל זֶה נִאֲמַר מִה דְאִיתָא בְּאַהֲרֵי הַקְדוּשׁ פְּרָשֶׁת שְׁלַח (ח"ג דף גנח): בְּעֵינֵי הַלֵּכֵת כָּלֵב הַחֲבֵרוֹן לְהִשְׁמָטָה עַל קִבְרֵי הָאֲבוֹת וְלֹא נִתְרַא מְהַעֲנִיקִים; וְאִיתָא שָׁם עַל זֶה: "מָאן דְאִיתוּ בְּדוֹחֶקָא לֹא אֶקְטַפְל מִיָּד. כֶּף כָּלֵב, בְּגִין דְהָוָה בְּדוֹחֶקָא, לֹא אֶקְטַפְל מִיָּד וְאֵתָא לְצַלְלָהּ עַל קִבְרֵי אֲבָהוֹן וְכוּ'. וְכֵן כָּל אֶדָם, מִי שִׁוְדַע וְהִשְׁמָטָה עֲצָמוֹ הַיָּטִב, שְׁפָהֲרֵ-עַין וְפָרְחוּ יָמָיו וְיִצְטָרֵךְ לְמַן דִּין וְחֲשַׁבּוֹן מְכַל כְּעֵשִׂינִי, וְלֹא יִתְרֹוּ לוֹ עַל שׁוֹם דְבָר וְכוּ'; מִי שְׁפָהֲטָב אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל זֶה, בְּנִדְאִי לֹא יָבִיט עַל שׁוֹם מְנִיָּה מִפְּהָדִים וְכִזְזָא. (שיש"ק א-שעט)

ארץ אשר עיני ה' אלוקינו תמיד בה הפכה לארץ אוכלת יושביה, ארץ שיש בה ענקים מזיקים, מקום שסכנתו מרובה, והכל התחיל מהתעניינות יתירה. כללו של דבר, טוב להיות סקרן, להחיות נפשו בלימודים ורעיונות חדשים, לחדד את השכל לחקור ולשאול, אך עם זאת לדעת שלפעמים מותר לא לדעת הכל, ויש זמנים ועניינים שבהם עדיף לסמוך על מי שיש לסמוך עליו גם בלי לחקור ולשאול.

**הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מונהל רוחני ב"קו ההלכה"**

קו ההלכה הספרדי: *3030

האם צריכים לעמוד בשעת הקידוש או שצריכים לשבת?

מונהג בני אשכנז לעשות הקידוש בישיבה ולא בעמידה, משום שאין קידוש אלא במקום סעודה, כלבו (סי' מא). ומונהג הספרדים בשעת הקידוש לעמוד וכשמסיים הברכה מתיישב ושותה. שלחן ערוך (סימן רע"א סעיף י') ובפרי עץ חיים כתב שכך היה מנהג רבינו האריז"ל.

מכיון שאסור לומר חצי פסוק, מדוע מתחילים את הקידוש במילים "יום הקודם לויכולו"?

מונהג בידיו להתחיל הקידוש במילים "יום השישי" ואין בזה חשש שקורא חצי פסוק, ושני טעמים לדבר א. שכן מצינו בסיום קריאת שמע שאומרים "ה' אלוקים אמת" וכן ב"ג מידות שמסיימים במילה "ונקה" שנמצאת באמצע פסוק.

ב. ועוד שבשתי תיבות ליכא קפידי, ומכיון שעל ידיהם נשלם ע"ב תיבות ויש בד' המילים הראשונות רחמי תיבות הוי"ה, לכן ראוי לנהוג כך. שו"ת אמת סופר (אורח חיים חלק א' סימן י') ובספר רב ברוך (לרבינו יוסף חיים).

**לשמע אמונה כל יום כל היום
קו האמונה 02-6444250**

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

הערכה או ביקורת פרק יח'

במסגרת המאמרים על הערכה עצמית, דיברנו על הרקע של ההערכה ועל העבודה מול ההורים. הבית של הילד, היה במרכז הנושאים של המאמרים. השבוע, נעבור בע"ה ל"בית השני" של הילד והוא בית הספר. והנושא הוא: התמודדותו של המורה עם תלמיד בעל הערכה עצמית נמוכה. חלק מתוך המאמרים הבאים, בנוי ע"פ מאמר של מר יעקב סלדון, תודתי לו על התובנות שקבלתי.

היחס המסייע להערכה עצמית גבוהה

הזכרנו, כי במידה רבה, הסביבה בונה את ההערכה העצמית של הילד. הסביבה, הינה גם הכיתה בה הילד לומד. באחד המאמרים האחרונים, הזכרנו את גישתו של הוגרס.

הוגרס מאמין, כי המניע האנושי העיקרי הוא: השאיפה להגיע למימוש עצמי. מימוש עצמי, הוא נטייה טבעית של האדם להיות העצמי הטוב ביותר, שטבעו האישי מאפשר לו, המימוש העצמי, מתבטא כללו של דבר, טוב להיות סקרן, להחיות נפשו בלימודים ורעיונות חדשים, לחדד את השכל לחקור והשאל, אך עם זאת לדעת שלפעמים מותר לא לדעת הכל, ויש זמנים ועניינים שבהם עדיף לסמוך על מי שיש לסמוך עליו גם בלי לחקור ולשאול. הוגרס מאמין, כי המניע האנושי העיקרי הוא: השאיפה להגיע למימוש עצמי. מימוש עצמי, הוא נטייה טבעית של האדם להיות העצמי הטוב ביותר, שטבעו האישי מאפשר לו, המימוש העצמי, מתבטא כללו של דבר, טוב להיות סקרן, להחיות נפשו בלימודים ורעיונות חדשים, לחדד את השכל לחקור והשאל, אך עם זאת לדעת שלפעמים מותר לא לדעת הכל, ויש זמנים ועניינים שבהם עדיף לסמוך על מי שיש לסמוך עליו גם בלי לחקור ולשאול.

המשימה המרכזית

בעבודה עם ההורים, דיברנו על קבלה ללא תנאי, אך המחנך צריך להתייחס לתלמיד ביחס חיובי, ללא תנאי. הוא צריך להיות אמפתי כלפינו, להקשיב לו ולהימנע מלשפוט אותו אפילו תוך כדי תהליך ענישה. אין זה אומר, שכמחנך אין לי דעה, מטרות וערכים, אלא, שכאשר אני עם התלמיד- כרגע הוא במרכז, הוא הנושא, והנושא הוא "קבלה". כישוריו, יכולותיו, נקודת מבטו והבנת נקודת מבטו הופכת להיות המשימה המרכזית: איך אוכל אני המחנך להיות הגורם המקשר בין הלמידה לבין הילד. להיות הגורם המקשר, על אף החסרונות, הבעיות ו... כך התלמיד אינו חש מאוים בנוכחותו בכיתה ומעצם הלמידה, כי לא שופטים אותו אלא מקבלים ומוכילים אותו. לקבל ולהכיל תלמיד, לא קשור בכלל לשאר תפקידי המורה: לעמוד על גבולות, חוקי

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 10-8 בערב
נייד: 054-8434435

הכיתה ודרישות המשמעת ואפילו לבצע תהליכי ענישה. אלא שאת כל אלו, אפשר לעשות מתוך אהבה ולא מתוך שנאה וניכור.

קבלה מול התנגדות

כאשר אנו כועסים על אדם, ובמיוחד על תלמיד, אנו שומעים מלמולים "מתחת שפכתי". אם היינו מתקרבים היינו יכולים לשמוע, לדוגמה את הביטוי: "מה הוא רוצה, מה הבעיה שלו???" יאלה כבה נמאס לי מונו, שכבה...". התלמיד מעדיף לראות את המורה שכרגע סוער וקוצף- כאדם עם בעיה, וכך הוא לא מתמודד באמת עם הנושא האמיתי, אלא עם הבעיה שנוח לו להגדיר מחדש: "המורה שלי משוגע". גם אנו, המבוגרים, חשים מוכנה גדולה, כאשר כועסים עלינו. יש לנו הרגשה קשה של דחייה והרחקה מצד אותם אנשים. בדרך כלל, כשתלמיד מתנהג בדרך לא טובה: כאשר הוא מתרגז, מתחצף וכדו' לרוב הבעיה שלו היא עם עצמו. נזכור תמיד כי- הוא לא אדם רע, אלא אדם שרע עליו, ולכן התנהגותו יוצאת משליטה. זה לא רק "משחקי כוילים" זו התפיסה הפנימית שלנו על אותו האדם. התלמיד. אני חייב להאמין כי הוא תלמיד טוב, רק שכרגע רע לו! וכשרע לו, הוא מתנהג... כאשר מורה רואה תלמיד שבסערת רוחו משתולל, מתפרע, מתחצף וכדו' והוא שופט אותו לפי מעשיו כאדם רע, התלמיד מרגיש שהמבט של המורה מקבע אותו כשלילי, במיוחד מתחזקת התודעה הזו, כאשר הוא שומע בנוסף כל מיני ביטויי גנאי והעלבות עד

שמתחזקת בו התודעה כי: "המורה רואה בי בעיה ושונא אותי?" הדבר חודר לנפשו של התלמיד והוא עלול לחוש מנודה ומבוקר. כזה, הוא אומר לעצמו: "אין לי סיכוי, חבל על המאמץ, למה לי לנסות ולהשתפר?" ואם כן אשתפר, אז בטוח לא בשבילי או מול המורה. ואילו, כשהתלמיד חש שהסביבה לא עוינת אותו ואולי, אף מקבלת אותו. כל תהליך שיתחיל מכאן יש לו סיכוי. אלו לא רק מילים יפות, זאת עובדה. כאשר תלמיד מקבל יחס אמפטי- הסיכוי להשתנות גדול יותר.

התעניינות

רגע, אז איך אדע כהורה מה קורה עם הילד שלי בכיתה?! לעיתים ילדים שאינם משתפים את ההורים מה עבר עליהם בבית הספר, זה נובע בין היתר מהערכה נמוכה- הילד לא מאמין שהוא ראוי להתעניינות. אספו אינפורמציה אפילו ללא ידיעתו וכשיגיע הביתה שאלו שאלות מתוך ידיעה והתעניינות אמיתית: המורה למשנה לא בא היום? אמרו לכם למה? היה מורה מחליף, מה הוא לימד? הילד יראה שאנו מתעניינים וזה חשוב לנו, עם הזמן והבטחון באמון שלנו, נשב בע"ה לשיחות ארוכות יותר.

סיכום הדברים הוא שהכנינות נובעת מכך שהאדם חי בשקר וחושב שה' חייב לו. הוא לא שם לב איזו שטות וכסילות, ואיזו חוצפה זה והדרך לאמונה, לתודה, ולגאולה. ולתיקון כל חטאי הדורות - היא לקנות את ההרגשה שה' לא חייב לי כלום ולקבל כל חסד שה' עושה איתנו בהכרת הטוב עמוקה מתוך הבנה שזה עוד חסד של הבורא, ולא עוד זכות שלנו. זו האמת וזה יסוד החיים, ובזכות זה נזכה לגאולה שלימה בקרוב.

בברכת שבת שלום ומבורך

מאמר ראש הישיבה -המשך-

לבורא עולם, ובכוחו של הבורא, והבורא לא צריך אותי כי יש לו הרבה שליחים. ואם הוא בחר בי להיות השליח שלו, אני חייב לו אין סוף תודות..."

בכל זכות שזיכו אותי משמיים שתעבור דרכי- הוא עוד יותר התבייש והרגיש חייב, הנה יש לי עוד חוב לה' יתברך. ככל שהזכויות שלו התרבו והלכו - כך הוא הרגיש חייב יותר ויותר - "קטונתי מכל החסדים", כל חסד וחסד שה' זיכה אותי לעשות, עשה את משה יותר ויותר קטן בעיני עצמו עד שהגיע להרגשת אין ואפס ממש, לתכלית הענוה.

ואם אנוח רוצים לעשות משהו טוב וגדול עבור עצמנו ועבור כל העולם הזה, עלינו לאמץ את דרך החשיבה הזאת עד שהיא תהפוך לחלק מאיתנו, ויש לכך לפחות ארבע סיבות:

הסיבה הראשונה היא בגלל שזו האמת, ואף אחד לא רוצה לחיות בשקר.

הסיבה השנייה היא שזו הדרך ארץ הבסיסית כלפי הבורא שרק מטיב לנו בחינם, ואף אחד לא רוצה להיות כפוי טובה שזו שיא שחיתות המידות.

הסיבה השלישית היא שזו הדרך היחידה להתפלל באמת, ומכילא לראות ישועות באמת.

הסיבה הרביעית היא שזו הדרך היחידה להביא את הגאולה, כמו שאומר רבי נחמן בספר המידות: "כשאתה רואה שענוה נתרבה בעולם, תצפה לרגלי דמשיחא".

דרך התודה

ורק ככה אומרים תודה! אם כאשר אתה מתחיל לומר תודה לה' יתברך אתה חושב שאתה חייב לה' מיליון תודות - אז לאחר שאתה זוכה לומר תודה אתה צריך להרגיש שעכשיו אתה חייב לה' מיליארד תודות, כי בנוסף לכל החסד שעשה איתך הוא עוד זיכה אותך ברחמים גם לומר תודה, אז כל שכן שאתה חייב יותר ויותר!

אם בני דור המדבר היו חיים בכל רגע את ההתבוננות בחסדים העצומים שעוטפים אותם בכל רגע ורגע וכמה הם חייבים לה' יתברך - האם דברי המורגלים היו עושים עליהם רושם? מן הסתם הם בכלל לא היו מאמינים להם, וגם אם זה נכון - אז מה? וכי זו סיבה לבכות? וכי משהו חייב לנו משהו?

אם הם לא היו בוכים, זה היה חוסך מעם ישראל גלות ארוכה וחורבנות קשים. כי הסיבה לכל הרע שבעולם היא ההרגשה "מגיע לי", ובאנו לעולם הזה רק כדי לעקור את ההרגשה הזו, וכדי לחיות את "הגומל לחייבים טובות שגמולי כל טוב", את ה"מתנת חיים", ואת הרגשת "מי הקדימוי ואשלם".

סיכום הדברים הוא שהכנינות נובעת מכך שהאדם חי בשקר וחושב שה' חייב לו. הוא לא שם לב איזו שטות וכסילות, ואיזו חוצפה זה והדרך לאמונה, לתודה, ולגאולה. ולתיקון כל חטאי הדורות - היא לקנות את ההרגשה שה' לא חייב לי כלום ולקבל כל חסד שה' עושה איתנו בהכרת הטוב עמוקה מתוך הבנה שזה עוד חסד של הבורא, ולא עוד זכות שלנו. זו האמת וזה יסוד החיים, ובזכות זה נזכה לגאולה שלימה בקרוב.

בברכת שבת שלום ומבורך

נותנים כח למוסדות של
הרה"צ שלום ארוש שליט"א

להמשיך במהפכה!



לתרומות חייגו:
***6242**

שעות
| רביעי - חמישי |
כ"ג-כ"ד סיון | 26-27.6

36



מהפכה של שמחה

8 מליון איש טועים? תחליטו אתם.

כן, זה נכון, למעלה מ־8 מיליון אנשים ברחבי העולם נחשפו למסרים ולספרים של הרב שלום ארוש שליט"א, האיש והאגדה, האיש והאמונה, איש שכולו מלא שמחה אמיתית ונדירה, חום אנושי, ופשטות כובשת, איש שמעשיו הם אך ורק לשם אבינו שבשמים, להגדיל תורה ולהאדירה, להרבות אמונה ושמחה בעולם ולהיטיב לעם ישראל ולהחיש את הגאולה.

ראשיתה המהפכה

הכל החל בימי הקיץ החם אז בשנת תשמ"ה, לפני למעלה משלושים שנה. הרב שלום ארוש מקים את 'חוט של חסד': הישיבה שמטרתה הראשונה שלה היא לתת בית לנערים שלא מצאו את מקומם בחברה, חוזרים בתשובה שרצו מקום שקט בו יוכלו למצוא את דרכם בעבודת ה', וסתם בחורים שחיפשו דמות אוהבת שתדריך אותם בדרך התורה והאמונה.

כל זה קודם פריחתם של חלק גדול מארגוני התשובה המוכרים. הרב נתן את הנשמה שלו למען התלמידים ואז החלה המהפכה שמאז רק גדלה, שהוציאה אלפי תלמידים ומאות אלפי מעריצים בכל רחבי תבל.

הרב של כלל ישראל

במשך הזמן בקשו מהרב שליט"א להגיע ליישובים וערים בארץ ולתת הרצאות בנושאי יהדות ואמונה. הזרם הלך וגבר ותלמידי הרב החלו להפיץ קלטות ובהמשך גם דיסקים משיעורי הרב, אותם חילקו ברחבי הארץ והתוצאה היא חשיפה של עשרות אלפים לדרכו הייחודית של הרב בעבודת ה'.

אך השיא היה בהוצאת הספר 'בגן האמונה', הספר שכבש ועדיין כובש את ליבם של מאות אלפים ברחבי הארץ והעולם וגרם לחיזוק האמונה של ישראלים רבים. עד שהספר הפך לרב מכר ויצא לאור במגוון שפות ומאז הופעתו נמכר הספר בלמעלה מ־8 מיליון עותקים בעולם.

זהב טהור מבית ומחוץ

בזמן הפעילות הענפה בקירוב וחיזוק האמונה בארץ ובעולם, לא נטש הרב ארוש את תלמידיו. המוסדות של הרב בירושלים הלכו ונבנו, והתפתחו, והתרחבו. הוקם כולל אברכים, ישיבות, תלמוד תורה, בית ספר לבנות, גני ילדים, ומפעלי חסד.

כל זה קרה בסייעתא דשמיא, ובהקרבה גדולה מצד הרב ומכובן הכל בסיועה ובהקרבה של הרבנית תליט"א.

כיום מתחנכים במוסדותיו של הרב ארוש מאות

תלמידים שגדלים בתורה ובחסידות מתוך שמחה ואמונה בה' ובתורתו.

אמונה בערוצים

מורנו הרב שליט"א מתוך רצון ואהבה להגיע לליבו של כל יהודי באשר הוא, היה לאחד מחלוצי אתרי היהדות והקירוב, ופעל להקמת אתרי אינטרנט מושקעים במגוון שפות, שנצפים לעשרות מליוני כניסות בשנה. ומאות אלפי גולשים מהארץ ומהעולם נחשפים למסרים של תורה, אמונה, חסידות ויראת שמים, אהבת ישראל, זוגיות וחינוך ילדים, ומתקרבים ליהדות בנועם באהבה ובחיון.

גולת הכותרת

יותר מחצי יובל שנים ומהבחורים הבודדים והאברכים הצעירים, הפכה ישיבת "חוט של חסד" ומוסדותיה לגולת הכותרת של עולם החזרה בתשובה, מאות אלפי תלמידים מכל העדות והחוגים, שמעיידם שדברי הרב וספריו שינו אותם מהקצה אל הקצה.

המוסדות זוכים לתמיכתם וברכתם של גדולי הדור, ולהערכה בשכבות הציבור.

בזכות הפעילות והמאמצים הבלתי פוסקים של הרב שליט"א, התקרבו ליהדות מאות אלפים ברחבי הארץ, ורבים מכך בעולם כולו. אבל זה לא מספיק.

יחד נהפוך את העולם!

אין צורך להציג את הלהבה היוקדת שמבעירה את אש האמונה: הרה"צ רבי שלום ארוש שליט"א. שנים ארוכות מכתת רגליו ברחבי תבל, מוסר שיעורים והרצאות בכל מקום שאליו הוא יכול להגיע, הוא לא נרתע משום קושי ומשבר. מילים אלו לא היוו שיקול בפעולותיו של הרב.

אדרבה! למרות שפעילותו מבית ומחוץ דורשת הון תועפות מדי חודש והעול הכלכלי הוא עול עצום - הרב מוסיף ומרחיב את הפעילות בכל כוחו, עוד בניין ועוד ישיבה, עוד שיעור ועוד הרצאה, עוד מהדורה ועוד שפה - העיקר להגיע לכל אדם בעולם.

החזון של הרב שלום ארוש להפוך את העולם כולו למאמין ושמח יותר, שלא יהיה יהודי אחד בעולם שאינו מכיר במציאות ה', שלא יהיה יהודי אחד שאינו מאמין ובוטח בה', הרב רוצה לעשות בלי הפסק, הוא יכול לעשות המון, אבל הוא לא יכול לעשות את זה לבד.

מורנו הרב מטבעו אדם צנוע, הוא לא יצא לצעוק בקול גדול ולהתריס אנשים למטרותיו. הוא משתמש בכלים שיש לו ועושה כל מה שהוא יכול כדי להפיץ את אמונת ה' בעולם כולו, אבל זה לא

מספיק, אנחנו יכולים לעזור לו לעשות מהפכה בעולם כולו. אנחנו יכולים לקרב את הגאולה. אבל זה תלוי בנו.

הרב פונה אליך בקריאה גדולה: יחד, נהפוך את העולם!

יחד נהפוך את העולם כולנו שכמ, ונחדש את המהפכה. יחד ניתן את הכוח לרב שלום ארוש להפוך את העולם כולו. יחד ניקח חלק במהפכה האדירה שתשטוף את העולם ותקרב את הגאולה ברחמים. זה יכול לקרות ממש עכשיו, זה תלוי רק בך.

הבטחה נדירה

מורנו הרב שלום ארוש לקח את הפרויקט הנוכחי ברצינות רבה. הוא יצא מגדרו בקריאה היסטורית: עם הבטחה חסרת תקדים לכל אחד מהתורמים: "יהיו ישועות באופן מופלא", כולנו מאמינים בדברי הרב ורואים את כוחו הגדול בסיפורי ישועות.

מי מאיתנו לא זקוק לישועה? רפואה, ילדים, פרנסה יותר טובה, שידוך לילד, דירה. כמה מאמץ כל אחד מאיתנו משקיע כדי לזכות לחיים טובים יותר, חיים מאושרים ורגועים וכאן יש לנו הבטחה נדירה. הרב שליט"א מתחייב "יהיו ישועות" והוא לא מסתפק בכך ומדגיש "באופן מופלא". יש דבר גדול מזה? ההבטחה הקדושה הזו עכשיו היא בהישג ידך, בפעולה אחת קטנה, אתה וכל בני משפחתך זוכים לישועות!

הרב מעולם לא התבטא בצורה כזו. הוא בריך, הוא הבטיח, אבל נוסח כזה לא זכור לאיש. הסיפורים על תורמים שנושעו בזכות תרומתם למוסדות של הרב ידועים ורבים מספור. עשרות אלפי אנשים זכו לישועות בשלום בית, בפרנסה, בילדים ונחת, אך תמיד היה זה בהסתר ובשקט. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה בה הרב יוצא מגדרו ומכריז בקול גדול. "יהיו ישועות באופן מופלא". ועוד אומר מבטיח הרב: "מי ששותף איתי בעולם הזה, יהיה שותף איתי בעולם הבא".

מקור הברכה

במקורות מובא שהעוסק בקירוב רחוקים זוכה שפה שלו הוא כביכול כמו הפה של בורא עולם, כמו שנאמר: "אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה". ורבי נחמן כותב את זה בספר המידות שהמקרב את הרחוקים לעבודת השם יתברך - הברכות מסורות בידו". על מורנו הרב שהוא מגדולי העוסקים בקירוב בדורנו, וכבר ראינו פעמים רבות שהברכות מסורות בידו. כעת הרב מבטיח שכל מי שיתן כתף וידגוש על יראת שמים, הזמן להביא את הברכה של הרב גם לביתך.

שותפות מלאה

בשורות הקרובות נקרא על הפעילות הענפה של מוסדות "חוט של חסד", נראה את הסיבה המניעה את מורנו ורבנו לצאת בקריאה כזו, באיזה דברים גדולים אנו הולכים להיות שותפים, ואיך אנחנו יכולים לתרום למהפכה האדירה.

אימפריית התשובה

שנים רבות קודם תחילת המפיכת התשובה בעולם, וקודם שהרבה חשבו על מוסדות לבעלי תשובה יצא מורנו הרב ארוש עם החלום הגדול להקים מוסדות שיקבלו כל אדם באשר הוא, מוסדות בהם כל אחד ימצא את דרכו בעבודת ה' ויוכל לחנך את ילדיו בדרך התורה והחסידות ויראת שמים.

מגדלור של תורה

לב הקהילה הוא כולל האברכים המוצלח והמבוקש המונה למעלה ממאתיים וחמישים אברכים, עם גרעין רחב של משפחות הרואות בבית המדרש את ציר חייהן, בתפילות, ובשיעורים ובקביעת עיתים לתורה, ובאירועי השנה.

לצד הכולל ניצבת ישיבת הבחורים כל בחור שנפשו חשקה בתורה ובעבודת ה' מתוך שמחה בדרכו של מורנו הרב יימצא את מקומו ולפרוח בחצרות בית ה'. הישיבה מהווה בית חם ומשפחה של ממש לבחורים בעלי תשובה והיא מכינה אותם לחיי נישואין מוצלחים.

לרבים בעבר ובהווה הישיבה והכולל היוו את לגל הצלה שהוציא אותם מחיי מצוקה וכו' והעלה אותם על דרך המלך. הצלת נפשות כפשוטו.

בישיבה ובכולל מכהנים רבנים בעלי שיעור קומה, כשבראשם הגאון האדיר הרב יהושע כהן בעל הספר "כרם יהושע", ותלמידי חכמים גדולים ומופלגים, מורי הוראות יצאו מכותלי הישיבה. החוט המקשר בין כל האברכים הוא רוחו של הרב המפעמת בכלם לצאת ולהאיר לכל עם ישראל.

לצד הנחלת האמונה, גלגלו החינוכי והייחודי של הרב הוא מידת השלום, והאחדות בעם ישראל. הקשר, האהבה, האכפתיות, כף הזכות, מאור הפנים, הדיבור בנחת, והחיון - לכל יהודי באשר הוא ללא שום חילוקים והבדלים בין עדות, חוגים, זרמים ורמה רוחנית.

השלום והאחדות הם צו השעה של דורנו, ולא בכדי זה שמו של מורנו הרב, וזה מה שמתווה את דרכה של הישיבה.

הבל פה שאין בו חטא

סביב הקהילה הוקמו מוסדות לימוד כדי לענות על הצורך של המשפחות במסגרות מתאימות לחינוך הנבים והבנות. גני ילדים, תלמוד תורה, ובית ספר לבנות שברוך ה' פורחים ומשגשגים והם בבת עינו של מורנו ורבנו שמכוון ומתעניין ומעורב באופן אישי בכל ההתנהלות החינוכית של המוסדות. היכולת שלנו לפתוח עוד כיתות ומסגרות נוספות ולענות על צרכים מגוונים ולתת לילדי ישראל יותר תוכן יותר ערכים ויותר אמונה - תלויה בעזרתכם.

דור ההמשך

התפתחות המוסדות יצרה צורך במסגרות המשך מתאימות, צורך שהביא לעולם את הפרוייקט המוצלח: ישיבת "נעמיות התורה" בביתר עילית, ישיבה לבחורים מצויינים מעל מאה בני עלייה מכל רחבי הארץ. הישיבה מנהלת ביד אמן על ידי המתחן הדגול הרה"ח ר' אברהם יצחק קלצקן שליט"א בסגנון חסידי ובדגש על יראת שמים, שיעורים בספרי רביה"ק ובגמרא ובלכה.

הישיבה מהווה קומה נוספת בבניין העתידי של הקהילה, ונדבך חשוב במפעל חייו של מורנו ורבנו

ובמהפכה האדירה להוציא לעם ישראל גדודי תלמידי חכמים בעלי אמונה שזיכוי הרבים בוער בעצמותיהם.

אך למרות הצלחה עדיין לא זכינו שהישיבה תשב בבניין קבע. זה שנים ארוכות שאנו מוציאים הון עתק לשכירות ואחזקה, כסף אשר יכולנו להשקיע לרווחת ילדינו. כעת בסייעתא דשמיא נפתחה בפנינו הזדמנות פז, לבנות בית לה' ולהיכנס בקרוב למבנה קבע, מקום בו נוכל לגדל את ילדינו במנוחת הגוף והנפש, וקצת מאמץ ועזרה מצדכם נוכל להגיע גם אל היעד הזה.

בנוסף אנו נערכים לפתיחת סמינר (בית ספר על יסודי) לבנות הקהילה ויכשיר אותן לרכוש את יסודות החיים. אמונה ויראת שמיים, לצד השכלה רחבה והכשרה מקצועית לחיים, כדי שתוכלנה גם הן להיות האימהות המוצלחות של הדור הבא ולהקים בתים כשרים של תורה בישראל מתוך רווחה כלכלית.

חוט של "חסד"

רוב רובן של המשפחות בקהילה הן משפחות ברכות וילדים שעיסוקם הוא תורה ותפילה והקרבה וויתור על תענוגות העולם הזה. המצב הכלכלי של המשפחות מדיר שינה מעיניהם של הרב והרבנית שיחיו, והם מוסרים את נפשם על רווחת בני הקהילה בשילובם כעובדים ומחנכים במוסדות.

וכדי לשמח את המשפחות, דאגו הרב והרבנית להקמת מפעל החסד האדיר "כפה פרשה לעני" שמחלק מאות סלי מזון מכובדים ומושקעים לחגים ולשבתות למשפחות בקהילה ולמעגל נרחב נוסף של נצרכים ונוקיים.

משענת לחולים ולאסירים

ואם בחסד אנו עוסקים, הישיבה שולחת צוותי אברכים לבתי חולים לעודד, לשמח לחזק ולהפיח חיים בחולים ובמשפחותיהם, ומחלקים ספרים חוברות ודיסקים שנותנות להם תקווה ואורה.

וזה לא נגמר והרב יצא במיזם חברתי גדול בפעילות בשנה האחרונה בבתי הכלא בכל רחבי הארץ, פעילות שזכתה להצלחה כבירה ולהדים רבים ויעידו הנהלת ורבני בתי הכלא. המסרים של האמונה והרעיונות הנפלאים שהאסירים ששומעים משנים להם את ההתנהלות בכלא. הקשר עם האברכים המסורים ועם הרב שפוקד בתדירות את בתי הכלא - משנה לאסירים את כל ההתייחסות שלהם למצבם, ונותן להם יד תומכת ומשקמת גם לאחר השחרור.

הרב שולח אברכים לבסיסים ברחבי הארץ לקרב ולייעץ ולשמח את החיילים כדי לקרב ליבם לאבינו שבשמים.

כמו כן תלמידי הרב יוצאים לדרום בכל סבב לחימה כדי לחזק ולעודד ולהיות עם התושבים והחיילים. הם מחלקים לחייליים שתייה קרה, גלידות וממתקים. וגם בזמני שגרה הרב והאברכים משמחים ומעודדים את כוחות הביטחון ומחזקים את החיילים בגשמיות וברוחניות.

מעצמת האמונה

מה משותף לנכד של אחד מגדולי הדור, ולמטייל ישראלי במזרח הרחוק, לחייל קרבי בעמדת שמירה, ולאסיר בכלא, ולעבריון לשעבר, לצעירים מכל החוגים ולקשישים ארוץ ובעולם ואפילו לרב ודיין חשוב? המשותף לכולם הוא שכולם מתחברים לתדר העדין של האמונה. המסרים העמוקים והפשטות של הרב שליט"א לא עושים הבחנה בין עדות ומעמדות, הם חודרים ללבבות ומחוללים מהפכה אדירה בלב של כל יהודי, ובעם ישראל כולו, כי דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב.

גולת הכותרת של מפעליו של הרב שליט"א היא מערך ההפצה חובק העולם. הדאגה של הרב להביא את דבר ה' והאמונה בה' לכל יהודי, לא מאפשרת לרב לעצור לרגע. הוא לא חס על בריאותו וכוחותיו ולא על זמנו, הוא נותן את כולו למען עם ישראל, הרב עושה נפשות ומציל עולמות שלמים.

כל הלב לכל יהודי

הרב משקיע שעות על גבי שעות בהקשבה ביעוץ ובעזרה לכל פונה ויעידו אלפי המשפחות שהרב עזר להן בכל אוננו בעצת צרתן אם זה ביציאה מחובות ומקשיי פרנסה, אם זה בפתרון בעיות שלום בית ומניעת גירושין מיותרים, אם זה בגמילה מסמים ומתמכרויות אחרות. יהודים מכל החוגים - איש איש ובעייתו.

מורנו ורבנו נותן את לבו ונפשו לכל יהודי ברחמנות אין קץ. הוא לא מתייאש מאף אחד והוא מאמין שכל אחד ללא יוצא מן הכלל ולא משנה מהם תנאי חייו, אם יזכה להדרכה נכונה באור האמונה ולחום ואהבה - בוודאי יזכה לפרוח ולהצליח בחיים.

מאירים את העולם

המהפכה של הרב לא עוצרת בשדה התעופה, היא מגיעה לכל פינה בעולם, בכל מקום שישנם יהודים. וההפתעה הגדולה היא התגובות הרבות והמדהימות של כאלה שאינם יהודים שנחשפים לצלילים של אמת שמדברים אליהם מעוררים אותם לאמונה בה'. קהל של מיליונים ברחבי העולם כולו עוקבים אחרי המסרים של הרב ארוש, קוראים בספריו, מקשיבים להרצאות וממתנינים בקוצר רוח לכל פעילות, המהפכה הזאת לא יכולה להיעצר, היא חייבת להמשיך ובגדול.

נותנים כוח לרב ארוש

כאשר אתה נותן כוח למורנו הרב אתה שותף מלא בהצלת נפשות, כל המשאבים מופנים אך ורק לכיוון הזה כי גם הפריחה של הקהילה מבפנים מכוננת למטרה אחת: להאיר את אור האמונה לכל העולם. האברכים יוצאים מידי יום לפעילות הפצה, לחוגי בית, לבתי חולים, ולכל מקום שבו מתעורר צימאון לרוחניות, והרב שליט"א הוא המצביא הגדול העומד בראש המחנה ומלבה את אש האמונה.

מחייכים בחזרה

הסוד של הכוח של הרב ארוש לדעת תלמידיו ומעריציו טמון באהבה לכל אחד ובאמונה הפשוטה שעוברת בשיעוריו ובהרצאותיו. זה הכוח שבאמצעותו הצליח הרב ארוש לסחוף אחריו רבים, לקרב אותם ליהדות וליצור קהילה של אלפי משפחות בכל העולם.

אנחנו חייבים את החיים למורנו הרב שליט"א. החיוך, החום והאהבה שנותן לנו בונים אותנו, ובנו את הקהילה הנפלאה והמיוחדת הזאת, בנו אלפי משפחות וחוללו מהפכה בעולם.

אנחנו רוצים להכיר לו טובה, להחזיר לו אהבה, להחזיר לו מעט מהמתנות שקיבלנו. קיבלנו חיים, ואנחנו יכולים להחזיר רק אהבה והערכה.

ועכשיו הרב ארוש מבקש שנחייך אליו חזרה. הוא מבקש את החיוך שלך, הוא צריך את העזרה שלך, תרומה קטנה שתתן כוח למפעלים האדירים ותקדש את שמו של ה' יתברך בכל העולם.



אמרת' תודה ונושעתי
052-2240696

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com



סיפור תודה
אמרת' תודה ונושעתי

מחיה המתים

אדם אחד, שהיה חולה במחלה הידועה ל"ע, ואמרו לו הרופאים שנשארו לו רק כמה ימים לחיות, ה' ישמח ה' עזר וריחם עליו, תלמיד שלי בא אליו לבית החולים, והתלמיד לימד את החולה ואת כל משפחתו לומר תודה. הם שמעו בקולו, אמרו תודה ותודה, ועוד תודה, והתגלה שאין לו כלום! מובן שהרופאים לא האמינו למראה עיניהם והחליטו שהיתה כאן איזו טעות, אבל לא היתה שום טעות, שהרי החולה היה כולו חלש אחרי סדרה של טפולים. היה במצב נורא כמו מת ממש, והתרפא על ידי האמונה. רבנו הקדוש מביא בלקוטי מהר"ן תנינא בתורה ה', שיש מחלות שאין להן מרפא, ורק

על ידי אמונה אפשר להנצל מהן. וזו לשונו: "העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה. כי יש סובלי חלאים, שיש להם מכות מופלאות, והם סובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה, בבחינת (דברים כח): 'הפלא ה' את מכתך מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים ונאמנים' - 'ונאמנים' דיקא, כי הם באים על ידי פגם אמונה, כי על ידי נפילת האמונה באים מכות מופלאות, שאין מועיל להם לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות". עין שם עוד שמסביה, איך הרפואה תלויה באמונה. והעקר היוצא מדבריו לעניינינו, שאותן מחלות קשות ל"ע, אין להן רפואה בדרך הטבע ורק כאשר זוכים לתקן את הסיבה הרוחנית שבגללה הם חלו, הם מתרפאים. ומאחר שהסיבה הרוחנית של המחלות

חיזוקית -
סיון | תורה-תבלין

התורה היא ספר החיים שלך
א.ב.של החיים

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

ילדון הידודון
בין הפותרים יוגרלו מתנות

פעמיים בפרשה מופיעה המילה "בגדיהם". של מי הבגדים ומה נעשה בהם?
פתרון פרשת נשא: ברכת כהנים נחשב כשלוש מצוות עשה וזה מתחלק לשלוש ברכות כאשר: שלוש מילים - ברכה ראשונה, חמש מילים - השניה, ושבע מילים - האחרונה
הזוכה: משפחת ברקלי, מודיעין עילית

פתרונות לשלוח למייל | פקס:
al5308000@gmail.com | 02-5812252

בדיחות הדעת

עורך דין עובר למשרד חדש ומקבל זר פרחים מחבירו ועליו כתוב "תנוח בשלום על משכבך" מיד מחייג לחבירו ושואל: מה הסיפור? החבר מיד מחייג לחמות לברר איך קרתה פשלה כזו. אומר לו בעל החנות: יש לנו צרות גדולות יותר כי להלוויה שלחנו זר שעליו כתוב "מזל טוב על המיקום החדש..."

רוצה גם לזכות בהגרלה?
גם אתה יכול!

שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה
al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה
052-2240696



ילדים אומרים תודה
סיפור בהמשכים לילדים

מתנה ושמה תודה (פרק ד)

חַיֵּב לַפְתֹּחַ אֶת הַקֶּפֶסָה. הִיָּה קִשָּׁה לְסַחֵב אוֹתָהּ עַד לְפֶה". לא הִיָּה לִי שׁוֹם מִשָּׁג, מֵה יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּקֶפֶסָה הַעֲנֻקִית הַזֹּאת. נִגְשָׁתִי לְקֶפֶסָה בְּיָדַיִם רוֹעֵדוֹת וּפְתַחְתִּי אוֹתָהּ. כִּמְה הַתְּרַגְּשָׁתִי לְרֹאוֹת בְּפָנַיִם קוֹרְקִינֵט חֲדָשׁ וּמְשֻׁכָּלֵל. בְּדִיּוֹק מֵה שְׁחַלְמַתִּי שִׁיְהִיָּה לִי.

אֲבָל הַמַּתָּנָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר שֶׁקִּבַּלְתִּי בְּיוֹם הַהֲלָדָת שְׁלִי - הִיא מַתָּנָה וּשְׁמָה תוֹדָה.

אמרת' תודה ונושעתי.

בְּקֶצֶר רוּחַ לְחֻבְרִים שִׁיְגִיעוּ. אֶתָּה כִּכְּר לֹא עֲצוּב כְּמוֹ לִפְנֵי שָׁנָה. אֶתָּה צוֹחֵק וּמְחִיךְ יוֹתֵר. תוֹדָה רַבָּה לָהּ". הַדְּבָרִים שֶׁל אֲמֵא נִחְמוּ אוֹתִי. הַבְּנָתִי שֶׁהִיא צוֹדֵקֶת. קִבַּלְתִּי הַבְּזֵק שֶׁל תִּקְוָה.

אֲמֵא אָמְרָה: "בּוֹא נִגִּיד תוֹדָה לָהּ, נִשְׁרֵי מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה וּנְמַחָא כְּפִים בְּשִׁמְחָה וּנְתַחֲזֵק בְּאֲמוּנָה". תוֹךְ כְּדִי שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹקְדִים וְשָׂרִים, שֶׁמַּעֲנֵנו דְּפִיקוֹת חֲזָקוֹת בְּדִלְת. רִצְתִּי לַפְתֹּחַ, אוֹלִי בְּכָל זֹאת מִיִּשְׁהוּ הַגִּיעַ. כְּשִׁפְתַּחְתִּי אֶת הַדִּלְת, אִרוּ עֵינֵי. קֶפֶסָה עֲנֻקִית עֲמָדָה בְּפִתַח הַדִּלְת וּמֵאַחֲרֶיהָ כָּל יְלָדֵי הַכֶּתֶה שָׂרִים: "הַיּוֹם יוֹם הַלְּדָת". תוֹךְ שְׁנִיּוֹת סְפוּרוֹת הַתְּמַלֵּא הַבֵּית אוֹרָה וּשְׁמַחָה, שִׁרִים וְרוֹקְדִים.

"אֲנַחְנוּ מְצַטְעָרִים שֶׁאֲחַרְנוּ, מוֹיִשִּׁי רִצִּינוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ הַפְתָּעָה מְיֻחָדָת. הַתְּאֻסָּפְנוּ כְּלָנוּ יַחַד וְהִלְכָנוּ לְקִנּוֹת לָךְ מַתָּנָה". אֶתָּה

"אִין טְעוֹת בַּהֲשָׁגָה. אֲסוּר לָנוּ לְהִיּוֹת עֲצוּבִים בְּגִלְל זֶה. בְּדִיּוֹק הַבְּקֵר לְמַדְתִּי בְּסִפֵּר 'שְׁעָרַי בְּתוֹדָה', שֶׁצְרִיכִים לומר תוֹדָה גַּם עַל מֵה שֶׁלֹּא הוֹלָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּבִים לְהֵאֱמִין שֶׁה' עוֹשֶׂה הַכֹּל לְטוֹבָה. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמַּח בְּכָל דְּבַר שֶׁה' עוֹשֶׂה לָנוּ וּלְהַגִּיד לוֹ תוֹדָה".

שֶׁאֲלַתִּי אֶת אֲמֵא: "עַל מֵה לְהַגִּיד תוֹדָה? עַל זֶה שֶׁהֵיְלָדִים לֹא אוֹהֲבִים אוֹתִי?" אֲמֵא אָמְרָה: "דְּבַר רֵאשׁוֹן, אוֹמְרִים תוֹדָה עַל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים: יֵשׁ לָךְ יוֹם הַלְּדָת, גְּדִלְת בְּשָׁנָה, יֵשׁ לָךְ סֵלוֹן מְלֵא בְּמַמְתְּקִים וּפְרָסִים, יַעֲוֶגֶה יְפֵהפִיָּה. תַּמִּיד נוֹכַח לְהַזְמִין אֶת הַשְּׂכָנִים לְחַגֵּג אֶתָּה הַאֲמוּנָה אוֹמְרָת שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה. עֲצֵם הַעֲבָדָה שֶׁאֶתָּה רוֹצֶה לְהַזְמִין חֻבְרִים זֶה כִּכְּר דְּבַר חֲשׁוֹב. אֶתָּה זוֹכֵר מֵה הִיָּה בְּשָׁנָה שֶׁעֲבָרָה? בְּכָלֵל לֹא רִצִּית לְחַגֵּג יוֹם הַלְּדָת, הַשָּׁנָה אֶתָּה מִמְתִּין

